ସୀତା ଦେବୀ

ବନାମ

ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଆବାସ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଡିସେମ୍ବର ୪, 2006

[ଏସ୍. ବି. ସିନହା ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେ କାଟଜୁ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ସୁଧ-ପ୍ରାପ୍ୟ- ଆବାସ ଯୋଜନା - ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ ସମାପ୍ତ ନ ହେବା - ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଦାବି - ପରେ ଆବଣ୍ଟନର ବାତିଲ - ସୁଧ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ - 20% ବାଦ ଦେଇ କେବଳ 80% ଫେରସ୍ତ - କଟାଇବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, ଏବଂ କଟାଇବା ରାଶି ସୁଧ ସହିତ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ଅପିଲରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ: ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ କାଟିଥିବା 20% ରାଶି ଉପରେ ନୁହେଁ - ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଆବାସ ବୋର୍ଡ (ଆବାସ ସମ୍ପତ୍ତି ପରିଚାଳନା ଏବଂ ସମାଧାନ) ନିୟମାବଳୀ, 1983 - ଉପ-ନିୟମ 36 ଖଣ୍ଡ (3) ।

ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା-ବୋର୍ଡଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଏକ ବାସଗୃହ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେ ବାସଗୃହର ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ ହୋଇନଥିଲା, ସେ ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର 3 ମାସ ପରେ ବୋର୍ଡ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆବଣ୍ଟନକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି ପ୍ରାର୍ଥନାକରିଥିଲେ ଯେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶିର ସୁଧ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ ପାଇବାର ହକଦାର, କାରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶିର 80% (20% ବାଦ ଦେଇ) ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଏକ ଚେକ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏହି ଛାଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ସୁଧ ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 20% କଟାଯାଇଥିବା

ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ ।

ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଉପରେ ବା କେବଳ 20% ଉପରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ କି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :ଏହି ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ବୋର୍ଡ ଆବଣ୍ଟନର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଗୃହ ବୋର୍ଡ (ଗୃହ ସମ୍ପଦ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ସମାଧାନ) ନିୟମାବଳୀ, 1983 ର ଉପ-ନିୟମ 36 ର ଧାରା (3) ର ଆଶ୍ରୟ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣର ସମାଯୋଜନ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହାରରେ ସୁଧ ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।[519- H; 520-A-B]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5927/2006 ।

ଏଲ୍. ପି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 301/2005 ରେ ପାଟନାସ୍ଥିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 15. 4. 2005 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମନୀଷ କୁମାର ସରନ ଏବଂ ସୁଜିତ ସୌରଭ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରବଣ କୁମାର ଏବଂ ଏସ୍. ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଖର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଏହି ଅପିଲରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଯେଉଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 15. 4. 2005 ତାରିଖରେ ଏଲ. ପି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 301/2005 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଯେ

ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ବାସଗୃହ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା-ବୋର୍ଡରେ ଜମା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି ?

ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛି ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଗୃହ ବୋର୍ଡ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଏକ ନିଗମ । ଏହା ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଘର ନିର୍ମାଣ କରିଥାଏ । ଆବେଦନକାରୀ 1994ମସିହାରେ ସ୍ୱୟଂ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ବାହାଦୁରପୁର ପାଟନାରେ ଉତ୍ତରଦାତା - ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଏକ ବାସଗୃହ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେ 13. 1. 1994ରେ 17,000ଟଙ୍କା ଏବଂ 31. 3. 1994 ରେ ବଳକା 1. 54. 876ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ ।

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବାସଗୃହଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା 29. 10. 1996 ରେ ରାଶି ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା -ବୋର୍ଡ 30. 1. 1997 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆବଣ୍ଟନକୁ ବାତିଲ କରିଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ମେ, 2000 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିବେଦନ ଯେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ ତାହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନାହିଁ। ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା :

> "(i) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାସଗୃହ କ୍ରୟ ପାଇଁ 31. 3. 1994 ରେ ଜମା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ । ଯେହେତୁ ବାସଗୃହର ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉନାହିଁ ।
>
> (ii) ଆବେଦନକାରୀ 31. 3. 1994ରୁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନର ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣନା କରାଯିବାକୁ ଥିବା ତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 18 % ହାରରେ ସୁଧ ଦେବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉ ।
>
> (iii) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିବା ପାଇଁ 50,000 ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି ।"

ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା 11. 4. 2001ରେ 1,37,341/- ଟଙ୍କାର ଏକ ଚେକ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିବାର ଅଭିଯୋଗ

ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଚେକ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାତରେ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ପ୍ରତି ଶପଥପତ୍ରରେ ଚେକ୍ ଜାରି ହେବାର ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଚେକ୍ ପୁନଃ ବୈଧ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥର 20%ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି:

> ".................ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ପତ୍ର ପରିଶିଷ୍ଟ-4 ଅନୁଯାୟୀ ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିଥିଲେ ତାହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ନଥିଲା । ଏହା ଏକ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ମୋଟ ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରାଯିବ । ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ନ ଥିଲେ ଏବଂ ଜମାର 20% କାଟିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତ୍ରୁଟି ଥିବାରୁ, ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ ଯେ 100% ଫେରସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ସୁଯୋଗ ପାଇ ସେମାନେ ଏଥିରେ ଝାମ୍ପି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ବାକି ଟଙ୍କା ହଡ଼ପ କରିବା ପାଇଁ 80% ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ । ଯଦି ବାସଗୃହଟି 1996 ମସିହାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ, ତେବେ ଏହା କହିବା ଅତ୍ୟଧିକ ହେବ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହତାଶା ହୋଇ କୁହନ୍ତି ଯେ ସେ ବାସଗୃହ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ କାଟ ପାଇବାର ହକଦାର । ପରିଶିଷ୍ଟ 2 ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8 ରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ କିଛି ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମାଯୋଗ୍ୟ ହେବ, କିନ୍ତୁ କିଛି ବିଳମ୍ବର ଅର୍ଥ କୁଖ୍ୟାତ ବିଳମ୍ବ ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ବିଳମ୍ବର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ । ଯଦି 1994 ମସିହାରେ କିମ୍ବା ତା'ପରେ ତୁରନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯିବାର ଥିଲା, ତେବେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହା କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ 1996 ମସିହାରେ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ 2004 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତଥାପି 20% ପରିମାଣ କାଟିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆଚରଣ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ଏହା ବିପଜ୍ଜନକ ଭାବରେ ଅସତ୍ୟତାର ସୀମା ଛୁଇଁଥିଲା । ଏକ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ

ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ/ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକୁ ଋଣଦାତାଙ୍କ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉକ୍ତ 20% ରାଶି କାଟିବା ପାଇଁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ତାରିଖରୁ 6% ସୁଧ ସହିତ ଆଜିଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ 20% ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରାଯାଉ । ଯଦି ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହକ/ଆବେଦନ ତାରିଖରୁ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ 15% ହାରରେ ସୁଧ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ।

ତେବେ, ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତଧାରଣା ଅଧୀନରେ ଯେ ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଆବେଦକଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉତ୍ତରଦାତା -ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିବା ରାଶିର 20% ଉପରେ ସୁଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ଥିଲା, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା ତାରିଖରୁ 6% ହାରରେ ସୁଧ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।

ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଏକ ଅନ୍ତଃ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଉକ୍ତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-ବୋର୍ଡ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ରାୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଏହା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ କାରଣ ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରୂପ ହାସଲ କରିସାରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ, ବିଚାର ପାଇଁ ଉପୁଜୁଥିବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ଉପରେ କିମ୍ବା ତାହାର 20% ଉପରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ କି ? ଏହା ସନ୍ଦେହ କିମ୍ବା ବିବାଦର ବିଷୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ 29. 1. 1996 ରେ ରାଶି ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ ପରିମାଣର ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା-ବୋର୍ଡ ତାହା କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ଏହା ଉକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିପାରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନକୁ ବାତିଲ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ଏହା ତୁରନ୍ତ ଏପରି କରିନଥିଲେ

। ଏହା କେବଳ 30. 1. 1997 ରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଭାବ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତା-ବୋର୍ଡ ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସେହି ଅଂଶକୁ ଅନୁଚିତ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ।

ତେଣୁ, ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ମତ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ବୋର୍ଡ ଆବଣ୍ଟନର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ଏହି ମାମଲାର ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଗୃହ ବୋର୍ଡ (ଗୃହ ସମ୍ପଦ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ସମାଧାନ) ନିୟମାବଳୀ, 1983 ର ଉପ-ନିୟମ 36 ର ଧାରା (3) ର ଆଶ୍ରୟ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମର ମତ ମଧ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ 27. 10. 1995ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ହାରରେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣର ସମାୟୋଜନ ଉପରେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହାରରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

କେ. କେ. ଟି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।